SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 30 APRIL 1936

GEFOPT

of wat de schat bleek te zijn, dien de zeeroovers met veel moeite vonden.

DRIE LEELIJKE WOORDJES

Paultje zei ze dikwijls

Maar nu laat hij geen kasteelen meer instorten

NIEMAND, die Paultje kent, zou durven beweren, dat kleine Paul geen aardig jongetje is. Maar ja, toch heeft hij een groote fout gehad, 'n leelijke gewoonte, waaromtrent ik je eens zal gaan vertellen.

Paultje zei maar al te dikwijls drie woordjes, die elk voor zich heel aardig zijn, doch die — wanneer ons vriendje ze alle drie na elkaar zei, — samen maar al te ondeugend klonken.

Misschien ben je nu wel nieuwsgierig, om te weten welke die drie ondeugende woorden zijn, maar ik verklap ze je voorloopig nog niet, want als je eerst het heele verhaal vernomen hebt, zul je beter hun beteekenis kunnen begrijpen.

Het verhaal begint er dan mee, dat Paultje eens midden in een donkeren nacht wakker werd en in het duister om zich heen tuurde, omdat hij geloofde, dat hij bij zijn naam geroepen werd.

Toen vlogen ze op, terwijl Paultje zijn oogen sloot.

Hij tuurde en tuurde.... ja, daar ginds zat een elfenjongetje hem strak aan te kijken!

„Zou je met me mee naar het Elfenland willen gaan, Paultje?" vroeg het ventje.

„Ik wel, hoor!" antwoordde onze vriend. „Maar ik heb geen kleeren aan...."

Het elfenjongetje glimlachte even, maakte toen een kleine beweging en wip! daar stond Paultje — als door toovenaarshand gekleed — kant en klaar om uit te gaan.

„Zou je met me mee willen gaan naar Elfenland?", vroeg 't ventje.

„Nu moet je met me gaan vliegen," sprak het elfenjongetje. „Heb je daar zin in?"

Opeens bleek de heele kamer vol elfjes te zijn, maar Paultje voelde zich toch het meest aangetrokken tot Prachtvleugel — zoo heette namelijk het elfenjongetje, dat hem het eerst geroepen had.

Prachtvleugel dan nam Paultje bij de hand en toen zongen alle andere elfjes:

We vliegen hand in hand
Met Paultje naar het Elfenland.

Toen vlogen ze op, terwijl Paultje zijn oogen sloot, omdat hij zoo'n wonderlijk gevoel kreeg. Eerst toen hij Prachtvleugel hoorde zeggen: „Zie, nu zijn we in Elfenland — vind je dat niet heerlijk?" keek onze vriend rond.

Ja, dat was alles wel heel mooi: rondom niets dan de prachtigste bloemen en planten, terwijl daartusschen zich kasteelen verhieven, die wel gebouwd leken van bloemen en zeepbellen, zoo schitterden zij in steeds veranderende kleuren.

Maar opeens zag Paultje ergens een kasteel, dat ineengestort was, terwijl allerlei planten over de ruïne groeiden.

„Wat moet dat beteekenen?" vroeg hij toen. „Waarvoor is dat kasteel....?"

„Ssstt! Daar moet je niet over spreken!" antwoordde Prachtvleugel. „Een stout jongetje of meisje heeft de drie leelijke woordjes gezegd.... en toen is dat kasteel ingestort!"

„Wat zijn dat dan voor woordjes?" vroeg Paultje nieuwsgierig.

„Ik durf ze je niet te zeggen, m'n jongen. Maar je moet oppassen, dat je ze nooit uitspreekt, opdat je ook nooit iets van ons verwoest!" sprak het elfenjongetje.

Paultje dacht bij zichzelf, dat het wel moeilijk was op te passen, dat hij die woorden nooit uitsprak, wanneer hij niet wist, welke woordjes het waren.

Maar al spoedig was hij de geschiedenis weer vergeten, want ze kwamen nu in een prachtig slot, waar de elfjes hem naar een tafel brachten, terwijl ze vroegen:

„Wil je niet met ons mee-eten? We hebben grooten trek!"

„Alleen zul je moeten oppassen, wanneer de aardmannetjes komen,

dat je de drie leelijke woordjes niet zegt, al probeeren de aardmannetjes je ook te foppen," fluisterde een elfenmeisje.

Daar had je het dus weer! Maar wat waren dat dan toch voor woordjes ?

Paultje kreeg weer geen tijd, om daar over na te denken, want daar kwamen veel wonderlijke kereltjes aan, om hem taart en allerlei andere lekkernijen aan te bieden.

Ik zou je niet precies kunnen vertellen, hoe al dat lekkers heette en waarvan het gemaakt was, maar als je het lekkerste neemt, dat je ooit gegeten hebt, dan moet je maar denken, dat die elfenlekkernijen nog tienmaal zoo heerlijk smaakten.

De weg ging langs distels en doornen.

De aardmannetjes, die hem al het lekkers brachten, kon Paultje echter niet zoo goed lijden, omdat ze geen vleugels hadden, zooals de elfjes, terwijl hun gezichten meer op toovenaars-gezichten leken. Ook waren ze niet vriendelijk; ze drongen er steeds op aan, dat Paultje nog meer zou eten, en dat deden ze op een bedillerige manier: „Eet op! Dan breng ik nog meer! Vooruit, vlug maar!"

„Ik kan heusch niet meer!" zei Paultje wel, terwijl hij zich half omdraaide, maar dan knielde weer een van die ventjes voor hem neer en hield hem een schaal met zoo heerlijk geurende koekjes voor, dat hij maar weer een van die koekjes in zijn mond stak, al begon het eten hem tegen te staan.

„Proef nu deze nog eens!" zei zoo'n ventje dan.

Paultje zei: „Nee, dank je!" — hij wilde zich omdraaien — hij verontschuldigde zich — doch steeds drongen de kereltjes hem weer het een of ander op.

Eindelijk werd het onzen vriend toch al te bar en hij snauwde: „Ik heb toch gezegd, „nee, dank je!" — Ik kan niet meer!"

„Wel ja, Paultje! Proef nog maar eens dit stukje," plaagde hem weer een ander kereltje.

„Nee, nee, ik...."

„Paultje, Paultje! Zeg dat niet!" klonk toen opeens Prachtvleugel's waarschuwende stem.

Maar Paultje kon zich niet meer inhouden. Hij was kwaad en zei daarom:

„Ik wil niet!"

O-o-o-o!

Op hetzelfde oogenblik zakte het heele kasteel in elkaar, zoodat alles in een groote verwarring door elkaar lag. Niemand viel en niemand bezeerde zich, omdat alles in Elfenland zoo luchtig is, doch intusschen was het kasteel toch maar ingestort.

De wonderlijke kereltjes lachten: „Nu heeft hij toch de drie leelijke woordjes gezegd!"

Thans begreep Paultje, dat die drie leelijke woorden waren:

I k w i l n i e t !

„Nu moet je weer naar huis terug!" zei een stemmetje. „Volg me maar. Ik zal je als een blad vooruit vliegen — maar de weg gaat over heg en steg, door distels en doornen!"

Wat werd dat een moeilijke thuisreis voor Paultje, die maar steeds achter dat vliegende blad moest aanhollen, door dik en door dun!

Steeds kwamen er weer andere ventje hem de heerlijkste lekkernijen brengen.

Eindelijk bereikte hij toch zijn huis en het was een doodmoe Paultje, dat toen met een zware zucht weer in zijn bedje kroop.

Sedertdien heeft hij zich wel goed in acht genomen, dat hij niet meer zei: „Ik wil niet!"

Dat waren immers de drie leelijke woorden, die hij vroeger maar al te vaak in zijn mond nam, maar die hij nu niet meer uitsprak, omdat er anders in Elfenland weer een prachtig kasteel in elkaar zou vallen. En dat zou jammer zijn voor die goede elfjes.

Want het zijn alleen maar de hatelijke aardmannetjes, die lachen kunnen en plezier hebben wanneer zooiets gebeurt, wanneer in Elfenland een kasteel instort, omdat ergens een kind de drie leelijke woordjes zegt:

I k w i l n i e t !

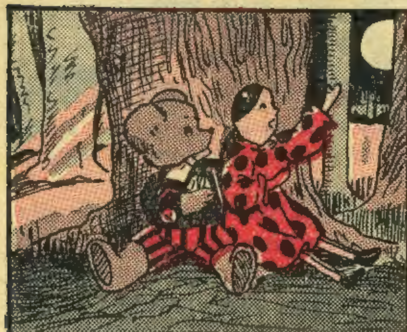

EEN der beroemdste Italiaansche eilanden is het eiland Capri, dat elk jaar door duizenden toeristen wordt bezocht. Het eiland bezit prachtige grotten, waar het heelemaal blauw is, als je er in afdaalt. Vandaar ook, dat zij „de blauwe grotten van Capri" heeten. Als je groot bent en geld genoeg verdient, moet je er zelf maar eens een reis heen maken.

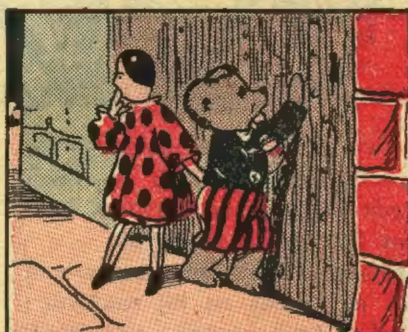
Ook kun je er een heeleboel overblijfselen uit den Romeinschen tijd bewonderen. Op dit prachtige eiland nabij Napels hebben namelijk twee Romeinsche keizers gewoond, de brave keizer Augustus, die in het jaar 14 na Christus stierf en zijn opvolger keizer Tiberius, die van het jaar 14 tot het jaar 37 regeerde.

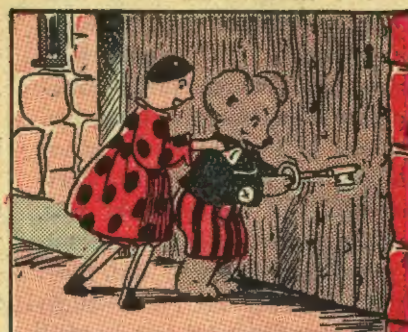
TEDDIE IN POPPENLAND

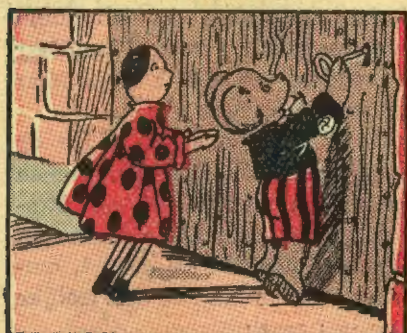
TEDDIE EN POP LIESJE VERSTOPTEN ZICH ACHTER EEN BOOM, OM DAAR DEN AVOND AF TE WACHTEN. EINDELIJK WERD HET DONKER EN KWAM DE MAAN AAN DEN HEMEL.

"NU MOETEN WE TRACHTEN ONZEN SLAG TE SLAAN!" FLUISTERDE 'T BEERTJE. ZE SLOPEN NAAR DE DEUR VAN 'T SLOT, DOCH DIE BLEEK GESLOTEN TE ZIJN. WAT MOESTEN ZE NU BEGINNEN?

"WACHT EENS!" ZEI TEDDIE. "WE HEBBEN DEN TOOVEREIKEL NOG!" EN TOEN HIJ DIT GEZEGD HAD, BLEEK DIE ZICH REEDS VERANDERD TE HEBBEN IN EEN SLEUTEL, DIE OP HET SLOT PASTE.

"MAAK VLUG VOORT!" ZEI LIESJE GEJAAGD, WANT ZE STOND TE TRILLEN VAN ANGST, DAT DE REUS HEN DAAR ZOU ZIEN STAAN. STEL JE VOOR, DAT HIJ HEN TE PAKKEN KREEG!

REEDS HAD LIESJE'S MAKKERTJE DE DEUR GEOPEND. "NU HEEL ZACHTKENS NAAR BINNEN!" LISPTE 'T BEERTJE. "ANDERS ZOUDEN WE REUS WOLHAAR NOG WAKKER MAKEN."

DEZE SINJEUR LAG ECHTER IN ZIJN GROOTE BED TE SLAPEN VAN JEWELSTE, TOEN 'T TWEETAL 'T SLAAPVERTREK BINNENSLOOP. "ZOO, NU VLUG DEN TOOVERSTAF ZOEKEN," ZEI TEDDIE

EVEN BERAADSLAAGDE ZE WAAR ZE OVERAL ZOUDEN MOETEN KIJKEN NAAR TOOVERSTAF EN TOOVERBOEK, MAAR TOEN BEGONNEN ZE DAN OOK HUN SPEURTOCHT.

TERWIJL TEDDIE ONDER HET REUZENBED RONDKROOP EN DAAR IN HET DUISTER RONDTASTTE, KEEK LIESJE DE PLOOIEN VAN HET BEDGORDIJN GOED NA, DOCH ZE VONDEN NIETS.

HOE STIL ZE ZICH OOK HIELDEN, TOCH SCHEEN DE REUS HEN IN ZIJN SLAAP TE HOOREN, TEN MINSTE HIJ DRAAIDE ZICH OPEENS OM, ZOODAT HET BED ERVAN KRAAKTE.

BUMMIE
de jongleerende kangoe-roe

Wil je circus-directeur worden?
Lees dan wat op bladzijde 6 staat.

ELKE SJORSKLANT CIRCUS-DIRECTEUR

Weldra zal een circus je eigendom zijn

Maar je zult er het een en ander voor moeten doen

ZOU het je niet lijken, eigenaar van een geheel circus te zijn, van een circus met vele gedresseerde dieren? Ja, nietwaar?

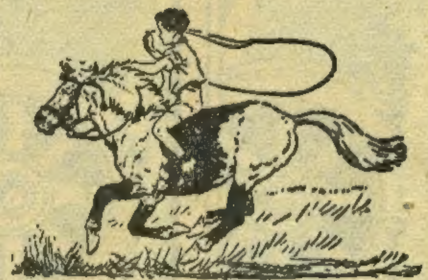
Nu, dan zal Sjors je eens in staat stellen zoo'n compleet circus machtig te worden. Maar dan moet je goed opletten, wat hier staat en je er ook werkelijk aan houden.

Op de vorige bladzijde heb je wel die gekleurde teekeningen gezien; op de linkerhelft staat iets, waarop vier wielen voorkomen, iets waarvan je zoo nog niets begrijpt. Ik zal je maar vast verklappen, dat dit onbegrijpelijke gedoetje later het onderstel moet worden van den kermiswagen, waarin het geheele circus wordt ondergebracht.

Rechts op de bladzijde zie je dan bovenaan **B u m m i e**, de jongleerende kangoeroe, en onderaan de twee grappige aapjes **D i l l i e** en **D a l l i e**, die als rijwielacrobaten optreden moeten.

Maar dat is alles nog maar een heel klein gedeelte van het aardige **C i r c u s B r a v i s s i m o**, dat Sjors je gaat verschaffen. De rest komt in de volgende nummers van dit blad, want behalve de kermiswagen en de manege, moet je nog over de volgende artisten van het circus Bravissimo beschikken:

Bimbo, de muzikale clown,
Teddie, de jockey,
het Balanceerende Trio,

Neptunus, de handige zeeleeuw,
de berenacrobaat Barend,
Veronica, het onhandige varken,
de geleerde olifant met zijn dresseur en zijn vier berijders,

om nog maar niet te spreken van het versterkte **B r a v i s s i m o - o r k e s t** en van **P o l l i e d e P a u z e - p o n y**.

Ja, er komt wat bij kijken voor zoo'n grootsch-opgezet circus! Vandaar dat alles lang niet in één nummer van Sjors ondergebracht kon worden en we de volgende weken de rest zullen brengen.

Wat je nu met bladzijde 5 doen moet? Voorloopig nog niets, of liever gezegd: je moet die bladzij zorgvuldig bewaren, tot je met de volgende nummers het geheele circus compleet hebt. Eerst dan zullen we je vertellen, wat je nog te doen hebt, alvorens je met circus Bravissimo voorstellingen kunt geven en er mee op tournee kunt gaan.

Mocht je soms een beetje slordig van aard zijn, bewaar dan bladzij 5 niet zelf, maar vraag moeder of vader liever, of die haar zoolang voor je opbergen willen, tot alles in Sjors compleet verschenen is.

Later heb je nog een ledig sigarenkistje met deksel noodig, een gewoon kistje waar 50 sigaren in gezeten hebben. Mocht je dus al vast zoo'n leeg kistje op den kop kunnen tikken, dan is dat des te beter. Bewaar dat dan ook maar goed, hoor.

Zoo, dus voorloopig wacht je nog maar even; over een paar weken kun je beslist directeur zijn van het circus Bravissimo, het interessantste beestenspel ter wereld!

De „kleine" wereld

O, broertje, kijk toch eens naar buiten!
De zon lacht vriend'lijk door de ruiten,
De leeuw'rik zingt z'n liedje luid.
We gaan er samen fijn op uit!

Jij bent te zwaar om lang te dragen;
Ik zet je daarom in den wagen
En rijd je héél de wereld rond,
Want buitenlucht is zoo gezond!

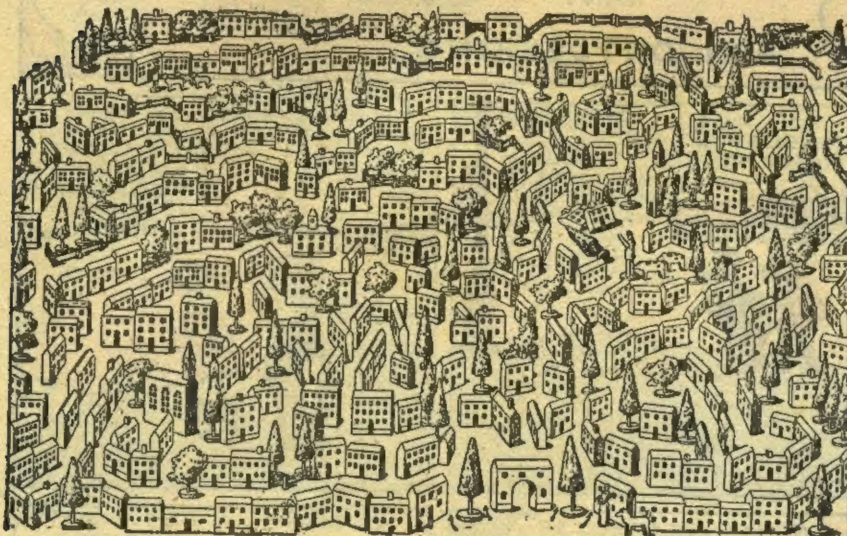
En 's middags, nà de wandeling,
Toen moeder 't huis weer binnenging —
Dacht broertje: „Buiten was het fijn —
Maar 'k vind de wereld vréés'lijk klein!"

Annie de Hoog-Nooy.

ONS EIGEN RAADSELHOEKJE

WEET JE DEN WEG IN SPEELGOEDSTAD?

HIER zie je het plaatsje Speelgoedstad in vogelvlucht; Speelgoedstad met zijn knusse, kromme straatjes, pleinen en poorten.

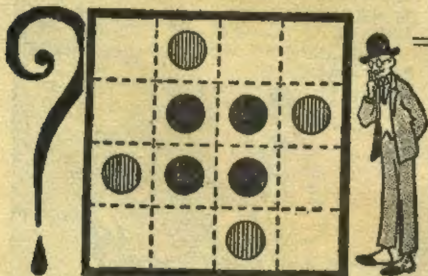
Maar hoe gezellig het stadje er ook uitziet, het is een dekselsch werk om er den weg te vinden in dien doolhof van huisjes, boomen en hekken.

Wanneer je dit soms niet gelooven wilt, moet je maar eens probeeren, of je langs den kortsten weg van het poortgebouw in het midden onderaan door Speelgoedstad kunt gaan naar den uitgang links bovenaan.

Je zult zien, dat je er een heele kluif aan zult hebben, dien weg te vinden.

De volgende week zul je hier ter plaatse de oplossing vinden.

EEN TOOVERVIERKANT

TOEN meneer Peinsgraag het bijgaande tooververkant met de zestien vakjes en de vier zwarte en de vier lichte cirkels zag, wilde hij probeeren dat tooververkant in vier even groote stukken zoodanig te verdeelen en die stukken weer aaneen te voegen, dat er opnieuw een vierkant ontstond, waarin echter geen enkel vakje met een donkeren cirkel erin met een der zijden aan een vakje met een lichten cirkel zou mogen grenzen.

Meneer Peinsgraag speelde dat grapje ook werkelijk klaar. Doe je het hem na?

Oplossingen

WELK WIEL HAD EEN GLAD LOOPVLAK?

Bij den lantaarnpaal was te zien, dat bij het om den paal rijden het gladde loopvlak den buitensten cirkel vormde. Zooals bekend is, maakt in eén bocht het voorwiel van een rijwiel den grootsten boog, waaruit dus blijkt, dat het voorwiel een gladden en het achterwiel een geribden band bezat.

WAT LEES JE IN DE BLOEMEN?

Wanneer je de letters op de kaartjes achter elkaar zette in de alphabetische volgorde der beginletters van de bloemen kreeg je het woord:

BLOEMENVAAS

De volgorde was dus: Anemoon, Narcis, Roos en Viooltje.

VOOR AARDRIJKSKUNDIGEN

De drie verborgen namen van Europeesche steden waren:

B a r c e l o n a (Spanje)
C a n t e r b u r y (Engeland)
H a l i f a x (Engeland).

SPRINGEN GELIJK 'N PAARD

De verborgen zin luidde:

S p r i n g f l u k s v a n h e t e e n e v a k n a a r h e t a n d e r e t o t u e e n m a a l r o n d g e w e e s t b e n t.

Als je dat zelf hebt kunnen vinden, vind ik je een knappe puzzelaar of puzzelaarster, hoor.

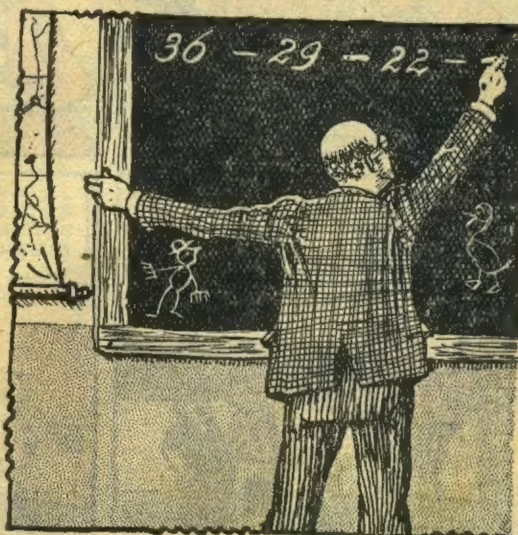
ZOEK DE TWEE GETALLEN

MEESTER Pruttelings was bezig de meisjes en jongens van zijn klas rekenen te leeren.

Zoo was hij juist doende een vijftal getallen op het bord te schrijven, om den kinderen dan te vertellen, wat voor eigenaardigs die vijf getallen alle wel hadden, toen na het schrijven van het derde getal een bengel achter meesters rug als een muis begon te piepen.

Meneer Pruttelings draaide zich meteen om en het gelukte hem al spoedig, den misdadiger te vinden en te bestraffen.

Op het plaatje zie je, welke drie getallen meester Pruttelings reeds opgeschreven had, toen de booswicht piepte. Kun je nu zelf verder gaan en de twee andere getallen opschrijven, die meester nog niet geschreven had?

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

EEN ONTDEKKING.

